

Interwencje kryzysowe w fizjoterapii

1. METRYCZKA	
Rok akademicki	2024/2025
Wydział	Wydział Lekarsko-Stomatologiczny
Kierunek studiów	Fizjoterapia
Dyscyplina wiodąca (zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia Ministra NiSW z 26 lipca 2019)	Nauki o Zdrowiu
Profil studiów (ogólnoakademicki/praktyczny)	Praktyczny
Poziom kształcenia (I stopnia/II stopnia/ jednolite magisterskie)	Studia jednolite
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	Stacjonarne
Typ modułu/przedmiotu (obowiązkowy/fakultatywny)	Fakultatywny
Forma weryfikacji efektów uczenia się (egzamin/zaliczenie)	Zaliczenie
Jednostka/jednostki prowadząca/e (oraz adres/y jednostki/jednostek)	Zakład Psychiatrii Środowiskowej (NZPS) Samodzielny Zespół Publicznych Zakładów Lecznictwa Otwartego Warszawa – Ochota, ul. Szczęśliwicka 36, 02-353 Warszawa zpswnoz.wum.edu.pl

Kierownik jednostki/kierownicy jednostek	Dr hab. n. med. Andrzej Silczuk
Koordinator przedmiotu (tytuł, imię, nazwisko, kontakt)	Dr n. zdr. Tytus Koweszko
Osoba odpowiedzialna za sylabus (imię, nazwisko oraz kontakt do osoby, której należy zgłaszać uwagi dotyczące sylabusa)	Dr Tytus Koweszko
Prowadzący zajęcia	Dr hab. Andrzej Silczuk, Dr Tytus Koweszko, Natalia Zborowska, Sylwia Niedźwiadek, Jadwiga Mosiołek, Robert Madejek

2. INFORMACJE PODSTAWOWE			
Rok i semestr studiów	Rok II semestr, zimowy	Liczba punktów ECTS	2,0
FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ		Liczba godzin	Kalkulacja punktów ECTS
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim			
Wykład (W)		7	0,3
Seminarium (S)		8	0,3
Ćwiczenia (C)		15	0,6
E-learning (e-L)			
Zajęcia praktyczne (ZP)			
Praktyka zawodowa (PZ)			
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń		20	0,8

1. CELE KSZTAŁCENIA	
C1	Dostarczenie wiedzy z zakresu psychologii w obszarze interwencji kryzysowej.
C2	Uzyskanie umiejętności postępowania w sytuacji kontaktu z pacjentem doświadczającym kryzysu psychicznego.
C3	Nabywanie kompetencji w zakresie wykorzystania elementów interwencji kryzysowej w sposób zapewniający bezpieczeństwo własne, otoczenia i współpracowników, przestrzegania zasad bezpieczeństwa pracy, podejmowania działań w warunkach niepewności i stresu.
2. EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Numer efektu uczenia się	Efekty w zakresie
Wiedzy – Absolwent zna i rozumie:	
C.W1.	Pojęcia z zakresu rehabilitacji medycznej, fizjoterapii oraz niepełnosprawności
C.W2.	Mechanizmy zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem
C.W5.	Zasady doboru środków, form i metod terapeutycznych w zależności od rodzaju dysfunkcji, stanu i wieku pacjenta.
Umiejętności – Absolwent potrafi:	
U1	Potrafi udzielić porady w zakresie działań profilaktyczno-zdrowotnych, wykorzystuje wychowawcze aspekty promocji zdrowia oraz aktywności fizycznej w profilaktyce wykluczenia i patologii społecznych
U2	Stosuje zaawansowane techniki efektywnego komunikowania się z pacjentem lub grupą pacjentów w procesie postępowania profilaktycznego i fizjoterapeutycznego; potrafi dostosować formę przekazu do partnera interakcji; umie motywować pacjenta, rozpoznawać jego różne stany emocjonalne i rozładowywać napięcie emocjonalne
U3	Potrafi identyfikować problemy zdrowotne, podjąć odpowiednie działania diagnostyczne oraz dokonać oceny stanu funkcjonalnego pacjenta, niezbędnej do programowania i monitorowania procesu fizjoterapii
U4	Wykazuje się specjalistycznymi umiejętnościami tworzenia, wdrażania i modyfikowania programów usprawniających pacjentów w każdym wieku oraz z różnymi rodzajami dysfunkcji
U5	Wykazuje się umiejętnościami właściwego doboru wyrobów medycznych w zależności od zidentyfikowanego problemu, przygotowuje i edukuje pacjenta jak z niego korzystać
U6	Potrafi rozpoznać stan zagrożenia zdrowia i życia, posiada umiejętności podjęcia odpowiednich działań w zakresie pierwszej pomocy przedmedycznej i medycznej
U7	Potrafi współpracować w zespołach terapeutycznych; pełnić rolę przywódczą w zespołach realizujących zadania zawodowe

Kompetencji społecznych – Absolwent jest gotów do:

K1	Potrafi dokonać samooceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności zawodowych, zdaje sobie sprawę z konieczności uzupełniania ich przez całe życie i inspirowania procesu uczenia się innych osób; nie podejmuje działań, które przekraczają jego możliwości i kompetencje, w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu zasięga opinii ekspertów
K2	Okazuje tolerancję dla postaw i zachowań wynikających z odmiennych uwarunkowań społecznych i kulturowych oraz ma świadomość wpływu sytuacji życiowych pacjentów na ich stan zdrowia; w relacjach osobowych kieruje się wartościami humanistycznymi
K3	Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji zadań wyznaczonych przez siebie lub innych; zaplanować poszczególne etapy działań
K4	Wykazuje odpowiedzialność za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki; jest przygotowany do formułowania opinii dotyczące różnych aspektów działalności zawodowej
K5	Realizuje zadania w sposób zapewniający bezpieczeństwo własne, otoczenia i współpracowników, przestrzega zasad bezpieczeństwa pracy, potrafi działać w warunkach niepewności i stresu, jest świadomy obowiązku niesienia pierwszej pomocy osobom poszkodowanym

3. ZAJĘCIA

Forma zajęć	Treści programowe	Efekty uczenia się
Wykłady	<u>Zakres tematyczny:</u> <ol style="list-style-type: none"> Definicje kryzysu oraz charakterystyka pacjenta w kryzysie. Mechanizmy stresu. Zaburzenia związane ze stresem: obraz kliniczny PTSD i ASD. Regulacje prawne dotyczące interwencji kryzysowej. 	C.W1., C.W2., C.W5.
Ćwiczenia	<u>Zakres tematyczny:</u> <ol style="list-style-type: none"> Interwencja kryzysowa: zasady postępowania w różnych grupach pacjentów i implikacje dla procesu leczenia. Zagrożenie samobójcze. Obcowanie ze śmiercią – praca z osobami śmiertelnie chorymi. 	C.W1., C.W2., C.W5., U1-U7, K1-K5
Seminaria	<u>Zakres tematyczny:</u> <ol style="list-style-type: none"> Definicje kryzysu Podstawowe umiejętności prowadzenia interwencji kryzysowej Elementy interwencji kryzysowej Procedury stosowania interwencji kryzysowej Postępowanie z osobą przeżywającą kryzys 	C.W1., C.W2., C.W5., U1-U7, K1-K5

	6. Środki bezpieczeństwa dla interwenta	
--	---	--

4. LITERATURA

Obowiązkowa

1. James L. Greenstone, Sharon C. Leviton (2004). Interwencja kryzysowa. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne: Gdańsk. (rozdział 1, 2, 3, 5).
2. Richard K. James, Burl E. Gilliland (2008). Strategie interwencji kryzysowej. Wydawnictwo Edukacyjne PARPAMEDIA: Warszawa.

5. Uzupełniająca

1. Kubicka-Jasiecka D. (2010). Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych. Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne: Warszawa.
2. Jakubowska-Winecka A., Włodarczyk D. (2007). Psychologia w praktyce medycznej. Wydawnictwo Lekarskie PZWL: Warszawa.
3. Szulc A., Gałeczki P., Koweszko T. (2016). Samobójstwo. Wydawnictwo Medyk: Warszawa.

6. SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol przedmiotowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji efektu uczenia się	Kryterium zaliczenia
C.W1., C.W2., C.W5., U1-U7, K1-K5	Test zaliczeniowy na platformie e-learningowej oraz uczestnictwo we wszystkich zajęciach ćwiczeniowych.	Obecność na wszystkich zajęciach ćwiczeniowych, pozytywny wynik testu (co najmniej 60% poprawnych odpowiedzi).

7. INFORMACJE DODATKOWE *(informacje istotne z punktu widzenia nauczyciele niezawarte w pozostałej części sylabusu, np. czy przedmiot jest powiązany z badaniami naukowymi, szczegółowy opis egzaminu, informacje o kole naukowym)*